

התורה קבלת בני ישראל

במ"ד גליון יז' פרשת יתרו ה'תשע"ט

גליון שבועי להניחי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רבינו "ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

הדשרני קרבתי

מאמר בפנימיות הפרשה, משרשי הדברים עד לעובדא ולמעשה

יתרו' – הגישה לקבלת התורה

פרשת יתרו היא הפרשה החמישית בסדר שמות, והיא הפרשה של קבלת התורה. פרשה זו אינה עוד 'עוד' פרשה, אלא הפרשה העיקרית והמרכזית בכל התורה. מפרשת בראשית – ממתין העולם ומצפה אל הפרשה הזאת, וכל העולמות נמצאים בציפייה דרוכה לאותו יום גדול ונשגב שבו ניתנה תורה לישראל.

ואכן, סדר קבלת התורה מתואר בכתוב באופן מרגש ומרומם מאד, כמבואר בדברי המפרשים הראשונים והאחרונים, ובפרט בדברי האור החיים הקדוש שיוצא מגדרו, ונפשו יצאה בדברו, בהשתפכות הנפש נפלאה של אהבה התלחבות והשתוקקות, כמי שמצא את שאהבה נפשו, וראוי מאד לראות לשונותיו הקדושים בפנים.

* * *

אמנם קודם הסדר הזה, יש מעשה נוסף שמשמש כהקדמה לקבלת התורה, ועל שמו נקראת הפרשה הזאת, והוא המעשה של יתרו.

ובאמת הוא פלא והפלא, מה עניין שמיטה להר סיני, וכל שכן מה עניין יתרו להר סיני. שהרי אפילו מצד סדר הדברים אין זה ברור אם בא קודם קבלת התורה או לאחריו ונעל כל פנים, החלק של 'ואתה תחזה' היה בוודאי אחר קבלת התורה, אבל אפילו אם מצד סדר הדברים כאן הוא מקומו – מפני מה נכתב בפרשה הזאת, הרי היו הרבה פרשיות בין קריעת ים סוף לקבלת התורה, וכולם מוזכרים בזה אחר זה בפרשת בשלה, ומן הראוי היה לכתוב גם מעשה זה שם, והפרשה הזאת תתחיל מיד בקבלת התורה, שהיא העיקר.

ומובן מזה שיש עיקר גדול והשיבות גדולה בהבאת מעשה זה של יתרו דווקא קודם קבלת התורה, ודווקא באותה פרשה, וגם לקרוא הפרשה על שמו. וגם אחר קבלת התורה – הפרשה הראשונה היא פרשת משפטים, שעוסקת בכל מיני מצבים רחוקים של גנב וגזלן, מזיק ורוצח, שלכאורה אינו שייך כלל למעמד הנשגב של קבלת התורה, ודווקא זאת היא הפרשה שבאה מיד אחר קבלת התורה ולמעשה, היא 'באמצע' קבלת התורה, כי בסוף פרשת משפטים ממשיך הכתוב לספר מקבלת התורה, ודבר זה אומר דרשני.

התמיהות שבפרשה

א. 'וישמע יתרו את כל אשר עשה אלוקים', לכאורה החידוש אינו במה 'וישמע' – שהרי כל העולם שמעו, אלא בכך ש'בא'.

ב. מדוע כיבד משה רבינו כל כך את יתרו? והרי הדרך היא לרחק את הגרים, ויתרו בעצמו כשבא הכין עצמו לכך שאולי לא יסכים לצאת עבורו, ולכן ביקש שייצא בשביל אשתו או בשביל בניו.

ג. מפני מה זכה יתרו, שעל ידו התגלה העצה של 'ואתה תחזה' (לחלק לשרי עשרות, חמישים, מאות ואלפים), והרי היא עצה פשוטה שמושה רבינו בעצמו היה יכול לחשוב על זה.

ד. מה היה צורך להזהיר כל כך על מצות 'הגבלה' שלא להתקרב להר, עד שהוצרך להזהיר על כך כמה ימים מקודם, ושוב בשעת מעשה.

ה. מדוע נשתחו כל כך מיציאת מצרים עד קבלת התורה. הרי המרחק בין מצרים לבין הר סיני הוא מהלך פחות מיום אחד, וכל יציאתם ממצרים היה בשביל קבלת התורה, ואם כן מדוע הם השתחו שבעה שבועות, ובנוסף, היו זקוקים להגבלה ופרישה וכל כך הרבה הכנות.

ומחמת שפרשה זו נכתבה באופן של 'אהבה מקלקלת את השורה', קשה לחלק בין ביאור הפשט לביאור הפנימיות, ועל כן בעז"ה נבאר העניין באופן כללי, בדרך שיכלול בתוכו את הפשט והפנימיות האחד

ביאור העניין

כשבאים לקבל את התורה, צריך לדעת מהי התורה.

והנה התורה יש בה סתירה מיניה וביה. מצד אחד התורה היא רוחנית וגבוהה מאד, שהרי כולה שמותיו של הקב"ה, והיא קדמה הרבה דורות לבריאת העולם. ומצד שני התורה מדברת בלשון בני אדם, ועוסקת בעניינים של העולם הזה, וכל המצוות אינם שייכים אלא במציאות הגשמית של העולם.

והסתירה הזאת היא לכאורה הויכוח שהיה בין משה רבינו לבין המלאכים. המלאכים מענו שהתורה ראויה להינתן להם, ומשה רבינו מען כנגדם 'כלום למצרים ירדתם', 'כלום יצר הרע יש ביניכם', 'כלום אב ואם יש לכם', ולכאורה היא מענה פשוטה מאד, ואיך עלה על דעת המלאכים לקבל את התורה שכל כולה מדברת מהעולם הזה ואינה שייכת להם כלל, ומפני מה חשש משה לענות להם עד שהוכרח לאחוז בכסא הכבוד ולענות להם תשובה פשוטה זו.

אך האמת היא שהתורה היא השם יתברך בעצמו כביכול, כי 'קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא'. והיא אור עליון מאוד בהיר הוא בשחקים. אלא שהאור הזה יורד ומצטמצם לתוך ארבעה מיני כלים שהם 'מנת"א' – טעמים, נקודות, תצ"ן, אותיות. ה'טעמים' הם צמצום דק ורך מאד שאין לו עדיין אפילו 'הגייה' אלא רק ניגון רוחני גבוה, והוא כנגד עולם האצילות, ה'נקודות' יש להם כבר 'הגייה' אבל אין להם מראה, וזה כנגד עולם הבריאה. ה'תצ"ן' יש להם כבר תמונה ומראה אבל אין בהם עדיין דיבור, והם כנגד עולם היצירה, וה'אותיות' הם הכלי הנמוך ביותר שיש להם תמונה ויש בהם דיבור.

וטענת המלאכים הייתה שדבר קדוש כזה אינו מן הראוי שירד למטה לעולם מגושם כזה, כי שם הוא עלול להתגשם, ויכולים הם ושלום לקלקלו ולעוותו ולהפוך אותו לגמרי. אלא ראוי שלא יצטמצם לאותיות שהם עולם העשייה, אלא יישאר רק טעמים נקודות ותצ"ן ותו לא. ובאמת הם צדקו לכאורה בטענתם, כי התורה כשהיא בעולם הזה היא נמצאת בכסנה גדולה, כפי שרואים במציאות שהגויים לומדים תנ"ך ומחפכים אותו לאמונתם, והרבה כופרים לומדים 'תלמוד' ומשתמשים בו לשיגעונוניהם, ואם כן, מסוכן מאד להביא התורה לעולם הזה.

והתשובה שענה להם משה היה, שכל הצמצום בכלל שיש לתורה, שהצטמצמה מאור בהיר ורך לתוך 'כלים' של מנת"א – יש לזה מטרה ותכלית,

ולכן בתחילה חשבו ההרים הגבוהים שעליהם ראוי להינתן התורה. אך האמת היא שאם התורה שייכת 'למעלה' היא יכולה להישאר עוד יותר למעלה – אצל המלאכים, אלא תכליתה הוא לירד למטה. ולכן ניתנה דווקא על הר נמוך, והוזהרנו מאד שלא 'לעלות' אל ההר, אלא להישאר למטה והתורה תרד אלינו.

* * *

ועיקר ההכנה לקבלת התורה היא פרשת יתרו.

יתרו היה אדם נמוך ומגושם מאד, כלשון נקיה. שהרי עבד כל העבודה זרה שבעולם, וטעם כל מיני מעם של רע שיש בעולם. והוא הסתירה הגמורה ביותר לאור התורה, שהיא אור נקי וזך וקדוש. אך לאחר שעבד כל עבודות זרות החליט לבוא ולקבל את התורה, כי 'שמע' את כל אשר עשה ה', והבין שהשם יתברך רוצה שיגלו אותו דווקא מתוך העולם.

ובאמת מן הראוי היה להרחיקו, והוא בעצמו הכין עצמו לכך. אך משה רבינו יצא בדווקא לקראתו (כמבואר באור החיים, שעשה זאת באופן שיהיה ניכר שאינו יוצא לכבוד אשתו ובניו, אלא לכבודו של יתרו), וככד אותו בכבוד מלכים, וסיפר לו כל הקורות אותם. ואז אמר יתרו 'עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים', ומובא בזהר 'כד אתי יתרו ואמר עתה ידעתי, כדן אתיקר ואתעלא שמה דקב"ה עילא ותתא', כלומר שבאותו רגע נעשה קידוש ה' בכל העולמות שלא היה כמוהו מאז בריאת העולם.

ואת זה רצה משה לגלות לנו קודם קבלת התורה, שנדע מהותה של 'התורה', ולאיוזה צורך צריכים לקבלה, ובשביל זה קרב את יתרו, וגילה איך דווקא על ידו נעשה קידוש ה' הגדול ביותר, לידע להודיע ולהוודע שבשביל זה ניתנה התורה – לא רק בשביל משה, ולא רק בשביל הצדיקים הגדולים – אלא גם ובעיקר עבור 'יתרו', שהוא האדם המיותר ביותר בעולם, וכולו 'מותרות' וקליפות, ועד לשם יורדת התורה כדי לגלות את השם יתברך.

ודווקא יתרו היה יכול לגלות העצה – לעשות 'שרים' בכמה דרגות, כי הוא מען למשה שאם לא יעשה כן, עדיין נדמה כאילו התורה נמצאת במקום גבוה ובדרגה של משה, ומן הראוי לצמצם אותה בעוד כמה דרגות, כדי שייכנו שהיא שייכת לכל אחד ואחד ממש.

נמצא שעיקר ההכנה לקבלת התורה, הוא להכין שכמה שאנו רחוקים, וכמה שיש בנו יותר יצר הרע, ויותר מלחמה והתמודדות – יש לנו יותר זכות לקבל את התורה, כי בשביל זה היא ניתנה לנו. ולוואי וזנכה.

שהוא בעצם המטרה והתכלית של בריאת העולם, והוא – לגלות טובו ורחמנותו של השם יתברך בעולם. והגילוי הזה אינו יכול להיות אלא במקום שיש בו הסתרה והעלמה, ויש בחירה בין טוב לרע. ובשביל זה צמצם השם יתברך אורו בתוך התורה – כדי שיהיה כלי ואופן כיצד לגלות את הטוב מתוך הרע. אך אם התורה תישאר למעלה במקום שאין בחירה – מה תכלית יש לה.

ובתחילה חשש להשיב להם תשובה, כי טענה גדולה הייתה להם, אך על ידי שאחזו בכסא הכבוד קיבל כח לענות להם, כי באמת נשמות ישראל באים מכסא הכבוד, שהוא עולם הבריאה וגבוה יותר מעולם המלאכים (עולם היצירה), אלא שירדנו לעולם העשייה (מתחת המלאכים) כדי לברר הטוב מהרע, האמת מהשקר, הגילוי מההסתרה, ומכאן זה לתקן את העולם ולהעלותו בחזרה לכסא הכבוד. ובסופו של דבר, בגמר הביורר והתיקון נחזור להיות גבוהים יותר מהמלאכים, והם ישמשו אותנו. ובכך זה אמר להם האמת שהתורה אינה שייכת להם אלא לנו, כי כל תכליתה הוא עבור מקום בו יש יצר הרע, ועל ידי זה נזכה לעלות למעלה מהם.

* * *

וזה כל סדר ההכנה לקבלת התורה.

כי אמנם משה רבינו ניצח את המלאכים, אבל גם אנו עלולים למעות באותה מעות של המלאכים, וצריך להציל אותנו מכך. שהרי באופן טבעי – הגישה שלנו אל התורה, הוא כדבר מרומם וגבוה קדוש ונישא, ואם כן, כדי להתקרב אל התורה צריך להיות מלאך בלי שום שייכות לעולם. ומי ששייך לעולם אינו יכול לזכות לתורה, ומי שזוכה לתורה אסור שיהיה לו שייכות עם העולם. והרי האמת הוא להיפך – שאמנם התורה קדושה מאד, אבל כל תכליתה היא להיכנס 'לתוך' העולם, ולסייע בידנו לעבוד את השם יתברך בתוך העולם, לברר את הטוב מן הרע, ולגלות טובו ורחמנותו כאן בעולם העשייה הגשמי.

ובשביל זה היתה ההמתנה הגדולה של שבעה שבועות, בהם אנו סופרים ספירת העומר, ומגלים את שבע המדות הקדושות שמנהיגות את העולם, ולומדים כיצד לברר בתוכנו את המדות האלו מרע לטוב, כדי להכין בשביל מה צריך את התורה. (ושבעה שבועות אלו הם כנגד שבעה ימים שאשה מטהרת עצמה לבעלה, שתכליתם הוא לייחד ביניהם – פעולה שכביכול מורידה אותו מקדושתו, אך אדרבה, הייחוד הזה הוא מהות הקדושה. וכך ההכנה לקבלת התורה, הוא כדי 'להביא' התורה ולייחדה אלינו ודו"ק).

וקודם קבלת התורה הוצרך להזהירם מאד שלא להתקרב אל ההר, כי כשרואים את אור התורה – רוצים 'לעלות' כמה שיותר גבוה, ולהישאר שם.

קו 'חניכי הישיבות – ברסלב' – בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב:

077-31-40-331 שיעורים עדכונים שירים ועוד

זכורות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	למסרים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חבורת חניכי הישיבות ב"ב	יום שני בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק קרית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קרית הרצוג	התחזקות שיעור	נושא במרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק קרית הרצוג	התחזקות	רבינים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד ליקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'צנח ישראל'	תפילות שיעורים מלווה מלכה ועוד	ר'ח' מסילת יוסף 34 (מאחורי 'בר כל')	

בשורה טובה תדשן עצמם!!! א"ה בקרב בית מדרש חדש למקורבים בבני-ברק!!

עזרו לנו להגדיל את ההפצה!
ע"י תרומה במכשיר 'קהילות' חפשי: 'עלמא דאורייתא' תרמו וכתבו: עבור 'המקורבים' תזכו למצוות!

השיעורים הקבועים לשבת יתרו ולשבוע משפטים

יום	חודש שבט	הדף היומי מסכת חולין	משנה ברורה עמוד יומי 'ידוש'	ליקוטי ח"ב מוהר"ן	ליקוטי הלכות חלק 1	העמוד היומי בזה"ק זוהר חדש
ז	כ	ס	חזרה	יז:	ג	סו.
א	כא	סא	שם, א	יח.	ד	סו.
ב	כב	סב	שנ, ב-ג-ג שנה	יח:	ה	סז.
ג	כג	סג	שנב, א	יט.	ו	סז:
ד	כד	סד	שנב, ב, א	יט:	ז	סח.
ה	כה	סה	שנב, ב-ג	כ.	ח	סח:
ו	כו	סו	חזרה	כ:	ט	סט.

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ב.

התורה הנלמדת: ליקוטי מוהר"ן, חלק א' תורה ב'.

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע

יתרו שמע קריעת ים סוף ומלחמת עמלק ובא כי בזה נתגלה כח התפילה

וישמע יתרו וכו', וברש"י הביא מחז"ל 'מה שמועה שמע ובא, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, ויש לבאר על פי דברי רבינו' בתורה זו, שעיקר מה שקירב את יתרו הוא כששמע את כח התפילה שיש לעם ישראל, 'כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כד' אלקינו בכל קראנו אליו, כי בקריעת ים סוף ומלחמת עמלק נתגלה עוצם כח התפילה, כי שניהם היו ע"י תפילה, קריעת ים סוף כדכתיב 'מה תצעק אלי, ותרגם אונקלוס 'קבילית צלותך', ובמדרש (שמות רבה פרשת בשלה פרשה כא סימן א) 'לפי שצעקו בני ישראל על הים, שנאמר ויצעקו בני ישראל אל ה', שמע הקדוש ברוך הוא תפלתם, ואמר למשה מה תצעק אלי, כבר שמעתי צעקתם דבר אל בני ישראל ויסעו, וכן במלחמת עמלק עמד משה על ראש הגבעה ויהי ידיו אמונה עד בא השמש' ותרגם אונקלוס 'פרישן בצלו', נמצא שבשני הדברים האלו נתגלה כח התפילה הנורא שיש לישראל שבכח זה נבקע הים ונצחו את עמלק, ומוזה נתפעל יתרו ובא להתקרב לישראל.

בשני הדברים האלו נתגלה כח התפילה גם כשהיה נראה שהתפילה אינה פועלת כלום

ויש להוסיף ולהמתיק שבשני הדברים האלו היה בחינה זו שנראה כביכול כאילו התפילות אינם פועלות, ולכסוף נתגלה ששום תפילה אינה נאבדת, וגם כשנראה כאילו אין ישועה, באמת הכל הוא בדרך לישועה, כי קריעת ים סוף

עבודת היום ||| פנינים על סדר סדר היום והתפילה

אהבת ישראל

וכמו כן יש למצוא חיזוק גדול בעניין אהבת כל אחד ואחד מישראל על פי מה שמתבאר בזה בדברי רבינו' בתורה זו שמכל התפילות הצדיקים בונים משכן וכשיושלם המשכן, אזי תבוא הגאולה, וא"כ הרי מהתפילות של כל ישראל "יהוד" נעשה המשכן, ומוזה יכולים לבוא לאהבה עצומה לכל אחד מישראל כנפשו, כשיודעים שכולנו חלק מאותו תיקון השלם, ובוה כל ישראל נעשים אחד ממש, וכמו כן יש להתעורר בזה מאוד כי בוודאי מובן מאליו שכפי האחדות שבכם ישראל, כן מתאחדים התפילות ונעשים כאחד ממש ועי"ז מתקרבת הגאולה.

אמונה

ועיקר העצה למעשה העולה מהמאמר הזה הוא להיות רגיל בתפילה בכלליות ובפרטות, ולידע שאין שום תפילה נאבדת אלא כל תפילה פועלת, ועי"ז יכולים לבוא לאמונה שלימה כי ע"י שיודע שפועל בתפלתו, ומאמין בכח התפילה, וגם מאמין בעצמו לידע שיש לו כח בתפלתו, עי"ז בכל דבר שקשה לו, יתפלל עי"ז להשי"ת, ובכל דבר שעזר לו השי"ת יודה לו ע"ז, ועי"ז יזכה להיות עם אמונה שלימה ובהירה ובכמהון אמתיות בהשי"ת, כי יודע שיש לו כלי זין נורא שהוא כח התפילה וההודאה.

קדושת הברית

ובפרט בעת שמתעורר לו נסיון בקדושת הברית, יתפלל עי"ז עצמו הרבה, כי ידע שעיקר הכלי זין לפעול כל דבר הוא ע"י התפילה, וכמו כן יש לאדם להתעורר ולידע שכפי הזירותו בקדושת הברית, כן יזכה לקבל את הרוח היים שבתפילה שנמשכת ממשיה, ויזכה להרגשה פנימית בתפילה, ולידע ולהרגיש שהתפילה היא עצם החיות שלו, שכל זה הוא בחי' תפילה בבחי' הוטם שזוכים ע"י קדושת הברית וכמבואר בפנים, וגם צריך לידע שאין שום תנועה שנאבדת

היה אחר שסוף סוף יצאו ממצרים, וכבר סברו שנאלו לגמרי בזכות כל התפילות והצעקות שצעקו במצרים, והנה שוב מגיע פרעה ורודף אהריהם, ובוודאי הכעל דבר הכנים בלכם הרגשה כאילו כל מה שהיה עד עכשיו וכל התפילות שהתפללו, הכל היה לריק ולא פעלו כלום, כי הנה שוב הם נמסרים בידי פרעה, אבל אחר כך נתברר שבאמת אדרבא כל זה היה דרך לישועה גדולה יותר של קריעת ים סוף.

ועל דרך זה במלחמת עמלק, שאחר כל יציאת מצרים וקריעת ים סוף, שכבר כל העולם רעד מפניהם, ואז בא עמלק ללחום עם, הרי זה שוב נראה כביכול לא פעלו כלום, והנה בא עמלק להרגם ולכלותם וא"כ מה הועילו בכל תפילתם, ואז שוב בכח התפילה נצחו את עמלק וראו ששום דבר לא היה לשוא והכל היה בדרך לשלימות הגאולה, וע"כ כשראה יתרו את כל זה שמע ובא כי ראה עוצם הכלי זין של התפילה וההודאה שיש לישראל.

מה שדייקא כאן נזכרו שמות בני משה

ויש להוסיף ולהמתיק בזה מה שדייקא כאן נזכר שמות בני משה, גרשם ואלעזר, על שם שאלקי אבי בעזרי, וגר הייתי בארץ נכריה, ולכא"ו למה במקומו לא נכתב שמותיהם רק כאן, אלא שיש לבאר שזה גופא ראה יתרו והבין שזה הכלי זין של התפילה שיש לעם ישראל, ואז ראה והבין שזה מה שמשא רבינו קרא לבניו על שם שאלקי אבי בעזרי ושגר הייתי בארץ נכריה, והיינו שהשי"ת היה עמי אז, ולכן שמע יתרו ובא, על כן דייקא כאן כשיתרו ראה את עוצם כח התפילה של כלל ישראל, מבואר שמות בני משה כי זה חלק ממה ששמע יתרו ובא.

וכעין מה שמבואר בדברי רבינו' לענין התפילה שאין שום תפילה נאבדת, כך הוא גם לענין התנועות וההתגברויות שמתגבר האדם, ובפרט בעניין קדושת הברית, שצריך לידע שאין שום תנועה שנאבדת, ועי"ז יוכל להתחזק תמיד בשמירת הברית, ובפרט ע"י ריבוי התפילות שזה עצמו עיקר העצה לזכות לקדושת הברית וכנ"ל.

התבודדות

וכמו כן עצת העצות היא ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, כי על זה עצמו צריך הרבה תפילה להשי"ת שנזכה להאמין בכלי הזין הנורא שהוא התפילה, כי הקליפות מכסיין על עיניו, ומנסים להסתיר מהאדם את האמונה בכח התפילה שלו ועל זה עצמו צריך להרבות תפילה ותחנונים להשי"ת שנזכה לרוח היים בתפילה, להרגיש שהתפילה היא החיות והנשימה שלנו, ולידע שיש לנו כלי זין נורא שהיא התפילה וההודאה, ושנזכה לקדושת הברית בשלימות שעי"ז נזכה לתפילה, וכן שנזכה לצדקה ולתיקון המשפט, ובאמת ההתבודדות עצמה היא בחי' תיקון המשפט שעי"ז זוכים לתיקון הברית ולתפילה.

שמחה

ושאר כל היום יהיה בשמחה, כי בוודאי יש לנו להיות בשמחה עצומה ונורא מאוד על שיש לנו כזה כלי זין של התפילה, 'כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כד' אלקינו בכל קראנו אליו, ועל מה שקדשנו השי"ת בקדושת הברית, וכן בכל פרט ופרט שזוכה לקיים, הן בתפילה הן בברית הן בצדקה והן במשפט וכיוצ"ב, ראוי לשמוח מאוד מאוד, וכן על מה שזכינו לידע מרבי כזה שזוכה לעסוק בתיקון המשכן מכל תפילות ישראל, על כל זה וכיוצ"ב יש ויש על מה לשמוח בכל עת, ובפרט על מה שזכינו להיות בראש השנה אצל רבינו' שאז הוא עיקר תיקון המשכן ואז נמשך רוחא דחיי מנוקבא דפרשדקא לכל השנה, וכן שאר כל התיקונים הכל נמשך מהראש השנה, ועל כל זה עלינו לשמוח מאוד מאוד עד אין סוף ותכלית.

עצוב או שבור?

שני מושגים, כל כך קרובים לכאורה, אבל כל כך הפוכים.

עצבות – הוא הדבר שהקב"ה **שונא**. ושברון לב – הוא הדבר שהקב"ה **אוהב**.

***

עצבות היא 'תסכול'.

וזה מה שקורה רוב הזמן. המושכל ראשון שלנו אומר שמגיע לנו, שהתכניות אמורות להסתדר לפי הצורה שעיצבנו אותם, ושגם מגיע לנו לראות תוצאות.

וכשזה לא קורה, וזה הרבה 'לא קורה' – כל היום וכל הזמן – ההרגשה היא שמשוה 'לא תקין'. זה לא אמור להיות כך, וזה ממש מוזר ופלא שכך זה קרה.

וההרגשה הזאת גורמת לתסכול. תסכול הוא תערובת של כעס וחוסר אונים. הרגשה של 'אוף', ו'למה' ו'מה עושים'. ואז בדרך כלל מתחיל רשימת ה'אשמים', שיכולה להיות מופנה בהרבה מהמקרים אלינו בעצמנו, אבל מתוך כעס והאשמה 'למה עשיתי כך' או 'למה לא עשיתי כך'. וכשנגמר התור של 'האשמים' – אין לנו ברירה אלא 'להשלים'.

סביב הציר הזה סובב רוב החיים שלנו: רצון, תכנית, אכזבה, תסכול, והשלמה. עד שמרוב שהתרגלנו לזה כבר הפכנו להיות לכתחילה כאלו: אנשים קשים, עם שרירים מכווצים, ועם מרירות נוטפת ציניות. ואנחנו אפילו לא מרגישים בזה, רק כשקורה משהו חריג, שאז זה מעורר את כל ה'ציר' הזה מחדש...

***

שברון לב היא 'הכנעה'.

התנועה הראשונה היא אותה תנועה: אני רוצה! אבל הניגון שונה.

הניגון של ההכנעה אינו ניגון של 'מגיע לי', ו'מה פתאום שזה לא יהיה', אלא ניגון מתחנן ומבקש, כמו שמלמדים ילדים לומר "אני רוצה בבקשה", וכאומר: בעצם מה פתאום שזה יקרה, אבל מאד הייתי רוצה שכך יהיה.

עצם התנועה הזאת, כבר מבטאת קשר. התנועה הזאת אומרת: אני לא יכול, ואין לי כלום משלי, אלא אני זקוק למישהו שירחם עלי ויתן לי. וממילא הפנים שלי מופנות בהכרח לכיוון מישהו. התנועה הזאת יכולה ליצור קשר בין חברים, בין בני זוג, וכל כיוצא בזה. אבל בעיקר הוא משמש לקשר האמיתי בינינו לבין קוננו.

התוצאה של זה – היא שאין אכזבות ואין תסכולים. כי זה שלא קרה – הוא לא מפתיע ולא מרגיז, אלא בהחלט היה קיים כאפשרות. וארבה, כשדברים כן קורים – זה סיבה להתרגשות.

***

מותר 'לבקש', והשם יתברך אוהב שמבקשים, ואפילו 'מחכה' שנבקש. אבל לא 'להתלונן' – את זה הקב"ה לא אוהב. כשילד מבקש יפה – עצם הבקשה עושה חשק לתת. כשהוא מתלונן – אף אחד לא אוהב לתת לו.

עם ישראל במדבר היו זקוקים להכל – מים, לחם, בגדים. אילו היו מבקשים יפה גם היו מקבלים יפה, ועוד יותר ממה שקבלו. אבל ה'תלונות' לא היו במקומם.

עם 'בקשה' ו'הכנעה' – גם תרגיש יותר טוב, וגם תקבל יותר.

האם אני מיותר?

האם אתה מעניין מישהו?

מסתבר שכן, יש כך משהו מאד מעניין, ומרגש.

***

בעולם יש היררכיה. יש נשיאים, ראשי ממשלות, שרים, חברי קונגרס, וכן הלאה. היכולת של האזרח הממוצע לתפוס קשר עם מישהו 'מלמעלה', ולרגש אותו – רחוקה מאד, עד בלתי אפשרית. מה לעשות? אתה בסך הכל אזרח מן השורה, לא מרגש.

וזה אפילו בעידן המודרני בו אותו 'ראש ממשלה' זקוק לך ונשען על קולותיך. מי מדבר על אותם זמנים בהם היו מלכים ופריצים; הסיכוי בהם אדם פשוט מצליח לחדור לתודעתו של המלך – שווה לסיכוי שנמלה קמנה בין אלפי נמלים תתפוס את תשומת לבך, ותגרום לך למחות דמעה מהתרגשות...

אז את מי אתה כן מעניין? במקרה הטוב את החברים הקרובים, ואם יש לך קצת מעריצים – אתה יכול להיות מאושר. והיה, אם ביום מן הימים – תחליט לזנוח את החברים, ולברוח מהמעריצים – תאבד את טיפת תשומת הלב האחרונה שנתתה לך.

***

כעת לסיפור אמיתי שהיה.

יום אחד נערכה סעודה חשובה במדבר. במזרח יושבים אהרן הכהן ושבעים זקנים. בשולחן המרכזי

ישבו מן הסתם שרי האלפים, בשורות הסמוכות שרי המאות ואולי גם שרי החמישים. ושאר העם מגדול עד קטן נשארו לעמוד על הפרענצ'עם ולהסתכל מרחוק.

אבל היה עוד מישהו באותו מזרח, וקראו לו 'יתרו'. ובשונה ממה שמסתבר – הוא לא היה לא שר המישים, ולא שר מאה, ובוודאי לא שר אלף. הוא אפילו לא היה מבני ישראל, אלא אדם פשוט מאד. אמרנו 'פשוט'? זו מחמאה עברו. מטינוף בכל אפשרויות הטינוף שבעולם, ואין שום סיבה בעולם שאפילו יהודי פשוט יעיק לעברו מבט, מי מדבר על ההיררכיה העליונה שבעם ישראל ובעולם ובכל העולמות. אפילו החברים שלו כבר לא חוננו אותו במבט, הוא היה בודד, עוזב ומבויש.

ולמרות זאת – הוא זוכה לכבוד מלכים. משה רבינו – לא פחות ולא יותר – משתחוה לו!!! ואחר כך מושיב אותו ב'מזרח', ולא רק מתיישב לצדו – אלא גם מגיש לו את האוכל!!! אפשר לתפוס תמונה כזאת? האם זה היה נכנס בעיתונות החרדית...??

***

מה ההסבר?

הוא הצליח לרגש אותם! ולא רק אותם – אלא את כל העולמות, שמעולם בהיסטוריה לא היו מרוגשים, כמו באותו רגע – בה הגיע אותו אדם פחות וישל, ואמר 'כי גדול ה' מכל האלוקים'. הצעד הזה – הפך להיות ה'מזרח' של דור דעה, וה'מבוא' לפרשת קבלת התורה.

כי ככה זה בעולם הרוחני והאמתי. שם יש לך סיכוי לתפוס עניין, ולגרום התרגשות – שאף אחד מהשורה הראשונה לא מצליח לעשות; לא המלאכים, ואפילו לא הצדיקים. כשאתה, שמרגיש כזה קטן, פצפון, לא ענייני, ולא שווה אפילו תמונה – פותח עיניים בשנת תשע"ט ואומר 'שמע ישראל', כל השמים רועשים מממחאות הכפיים.

אתה לעולם לא 'מיותר', מקסימום אתה 'יתרו'.

יש גדולים ויש קטנים

האם אתה מודע למיקום שלך?

איזהו חכם – המכיר את מקומו. ומשכך, לדעת את המיקום המדויק שלך, אינו חסרון, אלא מעלה וחכמה. והוא מה שיביא אותך לכל מה שאתה חולם.

***

הגישה של ילד הוא 'שחור-לבן'; יש אותי, יש את המלמד, ואחריו – הקב"ה בעצמו. והגישה הזאת

***

אבל כאן יש חידוש, ושתי תנועות הפכות.

כשאתה מהפש 'רב' - לא הייכים להפש את הרב הכי גדול, אלא את הרב הכי זמין והכי פרקטי. 'רב' צריך להיות מישוהו שיודע לענות על השאלות היומיומיות (כמובן, מתוך לימוד תורה ושימוש תלמידי חכמים, ולא מתוך הבטן). ותו לא. כשמגועים שאלות רציניות יותר - הוא יודע להעביר אותם לרבנים יותר גדולים, וכשמגועים שאלות הלכתיות או הנהגתיות הרות גורל - הם מועברים לגדולי ישראל. אין שום צורך שיהודי פשוט יהיה לו קשר ישיר עם גדולי ישראל, זה לא נצרך וגם לא אפשרי.

לעומת זאת כשמדובר על 'צדיק' - תחפש את הצדיק הכי גדול. כי כשמדברים על עבודה פנימית, ועל דבקות בה' - אז אנחנו נקראים 'חולים', ובשביל הולה גדול צריך רופא גדול, ולכן צריך מישוהו 'גדול', וכמה שיותר גדול, ואם אפשר אז 'הכי גדול' - שהוא זכה לדרגות הגדולות ביותר, ויודע איך להעביר את זה לאנשים הרחוקים ביותר.

***

בתחילה, כל עם ישראל היה מגיע למשה רבינו. המטרות היו שלשה: א. ללמוד ממנו תורה. ב. לשאול אותו עצה, ודיני תורה. ג. להגיע לדבקות ואז לפעול ישועות (רמב"ן).

יתרו אמר למשה רבינו: את שתי המטרות הראשונות - יוכלו למלא גם אחרים; שרי עשרות, חמישים, מאות ואלפים. אתה תלמד אותם את התורה, והם יוכלו ללמד את האחרים, וגם לענות לשאלות ועצות (ומה שמורכב יעבירו לדרגות הגבוהות יותר, עד למשה רבינו). אבל את המטרה השלישית - אתה בעצמך תמשיך למלא, כי בזה אמור להתפשר (שם).

זו ההקדמה לקבלת התורה, לאמר: תלמיד חכם אתה צריך להיות בעצמך. צדיק - תחפש את הצדיק הגדול ביותר, אל תתפשר על פחות.

***

כך אתה יודע, ש'שר החמישים' הוא תלמיד חכם עצום שאתה חייב לכבדו ולהכיר בערכו. אבל הוא לא בדרגה של 'שר מאות'. ו'שר מאות' זה כבר משהו עצום, אבל רחוק מאד מ'שר אלפים', ו'שר אלפים' הוא כבר ממש מנדולי הדור, אבל בשום אופן לא 'משה רבינו', ואפילו לא יהושע.

וכך אתה גם יודע שיש לך 'מקום'. כי השר 'חמישים' מורכב מחמישים יהודים לא פחות, ואתה אחד מהם. ובלעדיך אין לו 'חמישים'... ובעיקר, אתה רואה את הדרך כיצד לצעוד ממקומך, כי כרגע אתה אמנם 'האחרון' מתוך החמישים, אבל מכאן אתה יכול להתקדם ולהיות 'הארבעים ותשע', 'ארבעים ושמונה' עד שתהיה ב'עשיריה' הראשונה של אותם 'חמישים', ומשם 'שר חמישים' בעצמך, וכן הלאה, עד לדרגה של היבור קרוב מאד למשה רבינו.

אם תדע 'מה אתה לא' - תוכל להתקדם 'למה אתה כן'.

חכם וצדיק

הרב שלך - הוא 'תלמיד חכם' או 'צדיק'?

או: מה בעצם אתה אמור להפש כדמות לחיים שלך, תלמיד חכם או צדיק, ואיזה מהם חשוב יותר?

***

בעם ישראל ישנם שני סוגי דמויות של מנהיגים - תלמידי חכמים, וצדיקים. 'תלמידי חכמים' הם אלו שעוסקים בלימוד התורה, מכינים אותה ויודעים אותה. ואצלם באים ללמוד תורה, או לשאול פסקי הלכה כדת מה לעשות. 'צדיקים' הם אלו שעוסקים בדבקות ועבודה פנימית, ואצלם באים לפעול ישועות, ולהתקרב להשם יתברך.

עם ישראל צריך את שניהם, וכל אחד זקוק לשניהם. כל יהודי צריך שיהיה לו רב ורבי. 'רב' כדי לשאול שאלות בהלכה, ולהתייעץ עמו בענייני החיים. ו'רבי' כדי להתקשר אליו ועל ידי זה להגיע לדבקות בה' שזהו התכלית.

מלווה אותנו גם בהמשך החיים - כאילו יש רק שתי אפשרויות: או שאני 'הילד' או שאני 'המלמד' - או שאני גדול או שאני קטן, אין באמצע.

זוהי גם אמת-המבחן עבור הרבה אנשים למדוד את 'גדלותם' של אנשים; אם הוא 'הרדי' לא יכול להיות שהוא עושה עבירות, ואם הוא עושה עבירות - אז הוא לא 'הרדי'.

אם הוא 'רב' / תלמיד חכם / צדיק - הוא חייב להיות משה רבינו, ואסור לו למעות, או שלא יכול להיות שהוא פועה. ואם הוא כן פועה - אז הוא לא 'רב' / תלמיד חכם / צדיק.

העולם ה'שחור-לבן' הזה מאד מבלבל מתסכל ומאכזב. כי העולם הזה מפגיש אותנו יום יום ושעה שעה עם תמיהות קוסיות וסתירות, שאינם מתיישבים על דעתו של 'הילד הקטן' שבתוכנו, ואז, שוב מתעורר ה'שחור-לבן' הזה, ואומר: אם יש כל כך הרבה 'בומים' - אז הכל שקר, וזהו.

***

האמת היא שזה ממש לא 'שחור לבן' - אלא הרבה הרבה צבעים, דרגות, מושגים, הבנות ודקויות. אתה בעצמך מתקדם כל הזמן, וגם שאר אנשים, וכל שכן אנשים גדולים. וכל אחד, בכל דרגה שהיא - עלול למעויות, לפי דרגתו כמובן; לא אותם מעויות של אנשים פחותים, אבל גם לא אותה נקיות של אנשים שלמים.

וההבנה הזאת, באה כהקדמה לקבלת התורה. יתרו אמר למשה רבינו: אם עם ישראל יראו שיש רק 'משה רבינו' - הם עלולים למעות ולהשוב שיש רק שתי אפשרויות: או יהודי פשוט פשוט, או משה רבינו. ואת כל האמצע - הוא פשוט ימהוק מדעתו, וממילא, לעולם לא יוכל להתקדם, ולהישאר מחובר לתורה בצורה נורמלית ושפויה.

ואז 'נבול תיבול' - גם אתה גם העם, כי כשאין מולם שמוכיל מהמקום הנמוך ביותר אל המקום הגבוה ביותר; כבר אין שום משמעות לא למשה רבינו ולא ליהודי פשוט. כי שום דבר לא מוביל לשום מקום. ולכן, מוכרחים לעשות 'מולם' ברור, שמורכב משרי חמישים, עשרות, מאות ואלפים, ולאחריהם משה רבינו בעצמו.

אחי היקר!

עד מתי נחכה למשיח ---
בשביל ללמוד זוהר ? ? ?
הגיע הזמן שנבין ---

לימוד הזוהר מביא את המשיח !!!
כותב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו):
"ומשום שְׁעִתִּידִים יִשְׁרָאֵל לְטַעַם מַעַן הַחַיִּים,
שְׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר הַזֶּה, יִצְאָו בּוֹ מִהַגְלֹת בְּרַחֲמִים" !!
רכוש לך עוד היום את סט ספרי הזוהר הקדוש
עם הפירוש הנפלא 'מתוך מדבש'!
שלושה גדלים לבחירה! משלוח חינם עד הבית!
ניתן להזמין את כל ספרי בעל 'מתוך מדבש'.
ע"י נציג אישי: 054-848-73-17

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72

או באימייל: E0773140331@GMAIL.COM

***

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות!
***

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!